

ชื่อเรื่องวิทยานิพนธ์ : มาตรการทางกฎหมายในการคุ้มครองทรัพย์สินของ
บุคคลภายนอกที่ประสบภัยจากรถ

ชื่อผู้เขียน : นายชูศักดิ์ จี่งพานิช

ชื่อปริญญา : นิติศาสตรมหาบัณฑิต

ปีการศึกษา : 2545

คณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ :

1. รองศาสตราจารย์ ดร. มัลลิกา พินิจจันทร์ ประธานกรรมการ
2. อาจารย์ ดร. จุฬา สุขมานพ

การเอาประกันภัยเพื่อความเสียหายต่อบุคคลที่สาม (Third Party Liability) ได้มี
ตั้งแต่ ปี ค.ศ. 1920 โดยมีหลายประเทศให้ความคุ้มครอง เช่น สหรัฐอเมริกา สหราชอาณาจักร
เดิมผู้ประสบภัยจะต้องพิสูจน์ความผิดของผู้ก่อภัย ทำให้การชดเชยค่าสินไหม
ทดแทนล่าช้า และไม่เป็นธรรม ต่อมาในปี ค.ศ. 1972 ได้มีการนำหลัก No Fault และหลัก
Modified No Fault มาบังคับใช้ มีการชดเชยค่าเสียหายเบื้องต้น โดยไม่ต้องพิสูจน์ความผิด
ทำให้ผู้ประสบภัยจากรถได้รับการเยียวยาและทำให้สังคมมีความปลอดภัยมากขึ้น แต่เดิม
เป็นระบบสมัครใจต่อมาได้มีการใช้ระบบบังคับ (Compulsory Basis) และในบางประเทศ
เช่น สหราชอาณาจักร เยอรมัน จีน สหรัฐอเมริกาในมลรัฐ Michigan, New York เป็นต้น
ได้มีการขยายความคุ้มครองถึงทรัพย์สินของบุคคลภายนอกที่ประสบภัยจากรถยนต์ โดย
มีการจ่ายค่าเสียหายเบื้องต้น (out-of-pocket) โดยไม่ต้องพิสูจน์ความผิดตามหลัก
Modified No-Fault ทำให้ทรัพย์สินที่ได้รับความเสียหายมีการชดเชยอย่างรวดเร็วและเป็น
ธรรม

ประเทศไทยได้มีการออกพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. 2535
กำหนดให้รถต้องเอาประกันภัยหรือบังคับให้เอาประกันภัย (Compulsory Insurance) เพื่อ
คุ้มครองชีวิต ร่างกายของบุคคลภายนอกที่ประสบภัยจากรถยนต์ และได้นำหลัก Modified

No-Fault มาปรับใช้ โดยบริษัทผู้รับประกันจะต้องชดใช้ค่าเสียหายเบื้องต้นจำนวน 15,000 บาท เป็นค่ารักษาพยาบาล และจำนวน 15,000 บาท สำหรับค่าปลงศพ ทำให้การรักษาพยาบาลและการชดใช้ค่าสินไหมทดแทนเป็นไปอย่างรวดเร็วและเป็นธรรมแก่ผู้ประสบภัยมากขึ้น

จากการศึกษาพบว่า ทรัพย์สินของบุคคลภายนอกที่ประสบภัยจากกรณกลับไม่มีระบบการชดใช้ค่าสินไหมทดแทนที่รวดเร็วและเป็นธรรม ดังเช่นกรณีความเสียหายต่อชีวิต ร่างกายอันเกิดจากการประสบภัยจากกรณ ดังจะเห็นได้จาก สถิติในปี พ.ศ. 2543 มีรถจดทะเบียนจำนวน 16,339,026 คัน มีการเอาประกันภัยภาคบังคับจำนวน 10,131,286 กรมธรรม์ มีการเอาประกันภัยภาคสมัครใจจำนวน 1,915,437 กรมธรรม์ และมีการชดใช้สินไหมทดแทนจำนวน 15,380,375,000 บาท จึงแสดงให้เห็นว่า ความเสียหายต่อทรัพย์สินก็มีความสำคัญไม่ยิ่งหย่อนไปกว่าชีวิตและร่างกาย

ดังนั้น วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ จึงเสนอให้มีการตรากฎหมายบังคับให้มีการเอาประกันภัยเพื่อทรัพย์สินของบุคคลภายนอก ลักษณะเช่นเดียวกับการบังคับให้เอาประกันภัยเพื่อบุคคลที่สามที่ประสบภัยจากกรณ หรือการบังคับให้เอาประกันภัยประเภทสาม และให้มีการชดใช้ค่าเสียหายเบื้องต้นโดยไม่ต้องพิสูจน์ความผิดจำนวนไม่เกิน 50,000 บาท/ครั้ง และบริษัทรับประกันภัยรับผิดชอบในวงเงินขั้นต่ำจำนวนไม่เกิน 500,000 บาท/ครั้ง

ในการบัญญัติกฎหมายเพื่อรองรับการคุ้มครองทรัพย์สินของบุคคลภายนอกที่ประสบภัยจากกรณนั้น วิทยานิพนธ์ฉบับนี้เสนอให้มีการแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากกรณ พ.ศ. 2535 โดยให้มีการคุ้มครองเฉพาะทรัพย์สินบุคคลภายนอกควบคู่กับชีวิต ร่างกาย โดยให้มีการออกกรมธรรม์รวมเป็นฉบับเดียวกัน

Thesis Title : The Legal Measures on the Protection of Third Property
by Automobile Liability Insurance

Student's Name : Mr. Chusak Jueangpanich

Degree Sought : Master of Laws

Academic Year : 2002

Advisory Committee :

1. Asst. Prof. Dr. Mallika Pinijchan

Chairperson

2. Dr. Chula Sukmanop

The Third Party Liability Insurance has been set up since 1920, with the third party being protected in many countries including the United States and the United Kingdom. First, the injured party had to prove the other's fault, so the claim was delayed and unfair. Later in 1972, the No-Fault and the Modified-No-Fault bases were manipulated. Since out-of-pocket expenses were compensated without proving fault, the one being injured from a motor accident was medically treated and the society became more secure. Originally the system was dependent on voluntary basis; later, on compulsory basis. In some countries; such as, the United Kingdom, Germany, China and the United States (Michigan and New York), the insurance was extended to cover the third party's properties. Based on the Modified-No-Fault basis, the out-of-pocket expenses for the damaged properties would be immediately compensated without proving fault.

Thailand enacted the Third Party Protection Act 1992, requiring every motor vehicle to have insurance, compulsory insurance, to protect life of the third party in a motor accident. The Modified-No-Fault basis was adjusted: the insurer would be responsible up to 15,000 baht for the medical expenses, and 20,000 baht for the funeral; thus, hospitalization and compensation for the injured person was faster and fairer.

The study, however, has found that the third party's properties were not treated as fast and fairly as in the case of life. According to the statistics in 2000, there were 16,339,026 registered cars, with 10,131,286 compulsory insurance and 1,915,437 voluntary insurance. During that year, 15,380,375,000 baht was compensated. This evidence emphasized the importance of protecting not only life, but also properties.

This thesis, therefore, proposed that the Third Party Protection Act include protecting the third party's properties. Compulsory insurance should be employed to cover the third party's properties as well. Out-of-pocket expenses to be compensated without proving fault should be 50,000 baht per accident. In addition, the insurer should take responsibility within the limit of 500,000 baht per accident.

In implementing the new act to serve the purpose of protecting the third party's properties, this thesis further proposed adjusting the Third Party Protection Act 1992, so that both life and properties protection are covered in the same insurance.